

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VII-A PENTRU CAUZE PRIVIND CONFLICTE DE MUNCĂ
ȘI ASIGURĂRI SOCIALE

Dosar nr. xxx(Număr în format vechi xxx)

ÎNCHEIERE

Ședința publică de la xxx

Completul compus din:

PREȘEDINTE - xxx

JUDECĂTOR - xxx

GREFIER - xxx

S-a luat spre examinare apelul formulat de apelanta-pârâtă xxx împotriva sentinței civile nr.xxx din data de xxx pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr.xxx, în contradictoriu cu intimatul-reclamant xxx, cauza având ca obiect pretenții.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns apelanta-pârâtă xxx, prin consilier juridic xxx, care depune la dosar delegație și intimatul-reclamant xxx, personal, care se legitimează cu cartea de identitate, datele sale fiind consemnate în caietul de ședință al grefierului.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează Curții că, la data de 22.12.2016, intimatul-reclamant a depus cerere de judecare în lipsă sau acordarea unui termen pentru imposibilitate de prezentare, dovedită prin depunerea extrasului de pe portalul instanței și a ordinului de deplasare.

Curtea, din oficiu, pune în discuția părților prezente admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 519 Cod procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretarea și aplicare a dispozițiilor legale invocate de părți în cauză, respectiv art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), art. 296¹⁵ lit. o) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă despăgubirile acordate prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, au în privința contribuțiilor sociale individuale obligatorii regimul fiscal al drepturilor din salarii sau asimilate salariilor în vederea impunerii ori păstrează regimul tichetelor de masă neacordate în natură de angajator.

Având cuvântul, apelanta-pârâtă xxx, prin xxx, apreciază că este admisibilă și utilă pentru soluționarea cauzei sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea problemei de drept puse în discuție.

Intimatul-reclamant xxx arată că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru lămurirea acestei chestiuni de drept, având în vedere faptul că în Codul Fiscal este reglementat foarte clar regimul fiscal al tichetelor de masă, în sensul că acestea sunt supuse impozitului de 16% și nu sunt supuse CAS-ului.

Conform principiilor dreptului civil, dacă nu se mai poate face executarea în natură, valoarea despăgubirilor trebuie să fie justă. Așa fiind, valoarea tichetelor de masă trebuie să fie păstrată. Dacă tichetele de masă nu sunt supuse CAS-ului, atunci nici despăgubirea în bani nu poate fi supusă CAS-ului.

Curtea reține cauza în pronunțare asupra admisibilității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 Cod procedură civilă.

CURTEA,

Conform cu originalul
GREFIER

După deliberare:

I. Constată admisibilitatea sesizării, în conformitate cu prevederile art. 519 Cod procedură civilă, potrivit căruia „Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.”

Textul instituie o serie de condiții de admisibilitate a sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, condiții care trebuie să fie întrunite cumulativ, după cum urmează:

- existența unei cauze aflate în curs de judecată;
- instanța care sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție să judece cauza în ultimă instanță;
- cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau a tribunalului investit cu soluționarea ei;
- soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată să depindă de chestiunea de drept a cărei lămurire se cere;
- chestiunea de drept a cărei lămurire se cere să fie nouă;
- chestiunea de drept să nu fi făcut obiectul pronunțării Înaltei Curți de Casație și Justiție și nici să nu fie obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

În speță, aceste condiții sunt îndeplinite, având în vedere următoarele considerente:

- sesizarea este formulată în cursul unei cauze aflate în stare de judecată, respectiv dosarul nr. 13669/3/2016 aflat pe rolul Curții de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale;

- instanța care formulează sesizarea este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță;

- de lămurirea modului de interpretare și aplicare a dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), art. 296¹⁵ lit. o) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare depinde soluționarea pe fond a cauzei, întrucât intimatul-reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile 296¹⁵ lit. o) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, arătând că tichetele de masă nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii prevăzute la art. 296⁴, iar apelanta-pârâtă a susținut, dimpotrivă, că în mod greșit prima instanță a data eficiență prevederilor art. 296¹⁵ din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, de vreme ce salariatul nu a primit prin hotărâre judecătorească tichete de masă, ci o despăgubire egală cu valoarea tichetelor de masă, iar legea reglementează distinct regimul fiscal aplicabil despăgubirilor acordate de instanță;

- instanța de apel apreciază că problema de drept enunțată este nouă. Caracterul de noutate nu ține neapărat de noutatea actului normativ vizat, iar cu privire la această problemă de drept nu este cristalizată o jurisprudență constantă, ceea ce face utilă declanșarea mecanismului cu funcție de prevenție al hotărârii prealabile. Dispoziții similare celor invocate în cauza aflată pe rolul Curții de Apel București se regăsesc și în Codul fiscal – Legea nr. 227/2015.

- prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre cu caracter obligatoriu pentru instanțe și nici nu este investită cu un recurs în interesul legii privind aceeași chestiune de drept. Conflictele de muncă se soluționează în ultimă instanță de curțile de apel, Înalta Curte de Casație și Justiție neavând în competență judecarea unor asemenea litigii.

Cu referire la Decizia nr. 8 din 4 aprilie 2016 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 26 mai 2016, prin care s-a dat o interpretare dispozițiilor art. 296⁴ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, cu

corecțiile reglementate de art. 296¹⁸ alin. (5) din același act normativ, se constată că aceasta lămurește un aspect diferit de cel ce formează obiectul sesizării de față.

În plus, chestiunea de drept este reală, iar nu aparentă, privind interpretarea contradictorie pe care o pot primi textele de lege invocate în cauză, din perspectiva aplicării unor principii ale dreptului civil.

II. Expunerea succintă a procesului:

Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului București - Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, sub nr. xxx, reclamantul xxx a chemat-o în judecată pe pârâta xxx., pentru ca, prin hotărârea ce se va pronunța, să se dispună: obligarea pârâtei la plata sumei actualizate și indexate cu indicele de inflație și dobânda legală până la data plății, reprezentând contribuții sociale reținute nelegal din despăgubirile dispuse prin sentința civilă nr. xxx din data de xxx pronunțată de Tribunalul București în dosarul nr. xxx, definitivă prin decizia civilă nr. xxx din xxx pronunțată de Curtea de Apel București; obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată ocazionate cu desfășurarea prezentului proces.

Prin sentința civilă nr. xxx din xxx, pronunțată în dosarul nr. xxx, Tribunalului București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale a admis, în parte, acțiunea formulată de reclamantul xxx, în contradictoriu cu pârâta xxx.; a obligat pârâta să plătească reclamantului suma reprezentând contribuții sociale reținute, actualizată și indexată cu indicele de inflație și dobânda legală până la data plății; a respins cererea reclamantului privind obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, ca neîntemeiată.

În motivarea soluției, prima instanță a reținut, în esență, următoarea situație de fapt și de drept:

Din sentința civilă nr. xxx pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, rezultă că pârâta a fost obligată la plata către reclamant a unei despăgubiri egale cu contravaloarea tichetelor de masă aferente perioadei august - decembrie 2013, proporțional cu intervalul lucrat, actualizate cu indicele de inflație la data plății.

Reclamantul invocă faptul că în mod incorect și nelegal pârâta a reținut din sumele brute rezultate contribuțiile sociale de natura șomaj, CAS și CIASOC.

Din coroborarea mențiunilor din fluturașii de drepturi aferente lunilor august-decembrie 2013, cu modul de calcul indicat în întâmpinarea formulată de pârâtă, rezultă că suma pretinsă de reclamant reprezintă contribuții sociale: șomaj 0,5%, CIASOC 10,5%, CASS 5,5%.

Tribunalul a apreciat că în mod eronat pârâta i-a reținut reclamantului contribuțiile sociale anterior indicate, în condițiile în care despăgubirea acordată prin sentința civilă nr. xxx, pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, a reprezentat contravaloarea tichetelor de masă aferente perioadei august - decembrie 2013 proporțional cu intervalul lucrat, actualizate cu indicele de inflație la data plății.

Or, dacă reclamantul ar fi beneficiat de tichetele de masă, în natură, în perioada august-decembrie 2013, asupra acestora reclamantul nu ar fi datorat contribuțiile sociale respective.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 296¹⁵ lit. o) din Codul fiscal, în forma în vigoare în perioada de referință din prezenta cauză, nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii, prevăzută la art. 296⁴, următoarele: o) tichetele de masă, tichetele de vacanță, tichetele cadou și tichetele de creșă, acordate potrivit legii.

Prin urmare, în condițiile în care, dacă reclamantul ar fi obținut executarea obligației în natură, nu ar fi datorat contribuțiile sociale pentru tichetele de masă, tot astfel nici asupra despăgubirii acordate reclamantului, ca urmare a faptului că nu a beneficiat de tichete de masă, nu se pot reține contribuții sociale, pentru că, în caz contrar, scopul despăgubirii nu ar fi atins întru totul.

În ceea ce privește măsura actualizării și indexării cu indicele de inflație, aceasta a fost dispusă pentru a se asigura recuperarea creanței la valoarea ei de la data scadenței, având în vedere devalorizarea monedei naționale din cauza procesului de inflație.

Dobânda legală până la data plății a fost acordată potrivit dispozițiilor art. 1.531 alin. (1), alin. (2) teza I din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, față de faptul că principiul reparării integrale a prejudiciului suferit de reclamant impune și acordarea beneficiului de care a fost lipsit.

Împotriva acestei sentințe, a declarat apel motivat, în termenul legal, pârâta xxx., solicitând admiterea apelului, desființarea în tot a hotărârii atacate, rejudecarea cauzei și respingerea acțiunii în fond, astfel cum a fost formulată, cu cheltuieli de judecată.

În susținerea apelului, aceasta a arătat, în esență, următoarele:

În mod greșit instanța de fond a apreciat că, pentru despăgubirile acordate prin sentința civilă nr. xxx pronunțată de Tribunalul București – Secția a VIII a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale, contribuțiile sociale reținute și virate de angajator nu sunt datorate, prin raportare la prevederile art. 296¹⁵ din Codul fiscal, care stabilesc că tichetele de masă nu se cuprind în baza de calcul a contribuțiilor sociale obligatorii.

Raționamentul reclamantului, însoțit de instanța de fond, pune sub semnul egalității dreptul pretins, respectiv tichetele de masă și dreptul acordat de instanță, despăgubire egală cu valoarea tichetelor de masă.

Or, în situația dată, regimul fiscal aplicabil dreptului pretins este diferit de regimul fiscal aplicabil despăgubirilor acordate de instanță.

Astfel, deși potrivit art. 296¹⁵ din Codul fiscal, tichetele de masă nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii, totuși despăgubirile reprezentând contravaloarea tichetelor de masă constituie, din perspectivă fiscală, salarii sau diferențe din salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile (art. 55 din Codul fiscal).

În ceea ce privește regimul contribuțiilor sociale aplicabil veniturilor obținute în baza sentinței menționate, potrivit art. 296⁴ alin. (1) lit. k) din Codul fiscal, în baza de calcul a contribuțiilor sociale individuale obligatorii se includ sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație.

Mai mult decât atât, conform art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal, „în cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, contribuțiile sociale datorate potrivit legii se calculează și se rețin la data efectuării plății și se virează până la data de 25 ale lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume.”

În consecință, o analiză corectă a normelor juridice aplicabile în materia calculului contribuțiilor sociale arată că, din punct de vedere fiscal, caracterul datorat al contribuțiilor sociale menționate este de necontestat, întrucât: despăgubirile acordate de instanță reprezintă salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, conform art. 55 alin. (2) lit. j¹) din Codul fiscal; aceste sume sunt venituri considerate asimilate salariilor; aceste sume se includ în baza lunară de calcul a contribuțiilor sociale individuale obligatorii, conform art. 296⁴ alin. (1) lit. k) din Codul fiscal; contribuțiile sociale datorate potrivit legii pentru aceste despăgubiri se calculează și se rețin la data efectuării plății și se virează până la data de 25 ale lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume, conform art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal.

Prin întâmpinarea depusă la dosar în data de xxx, intimatul-reclamant xxx a solicitat respingerea apelului, ca nefondat și, pe cale de consecință, păstrarea în tot a sentinței civile apelate, care este legală și temeinică.

În esență, acesta a susținut că apelanta pune în mod incorect semnul egalității între veniturile obținute din salarii și celelalte venituri, ce au regim fiscal diferit.

Astfel, potrivit dispozițiilor art. 159 din Codul muncii, salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă. Altfel spus, pentru munca prestată în baza contractului individual de muncă, fiecare salariat are dreptul la un salariu exprimat în bani.

Or, tichetele de masă sunt bonuri valorice folosite ca instrument de plată în centrele și unitățile alimentare. Conform art. 1 din Lege nr. 142/1998, acestea reprezintă alocație individuală de hrană acordată sub formă de tichete.

Cele două noțiuni nu sunt sinonime și au regim fiscal diferit, în funcție de prevederile corespunzătoare încadrării acestor venituri.

Orice venit, obiect, prestație de servicii are o valoare exprimată în moneda de circulație la nivel național. A pune egalitate între valoarea sau moneda de plată a veniturilor obținute din salarii și despăgubirile obținute prin hotărâre judecătorească înseamnă a aduce atingere principiilor de drept.

III. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea problemei de drept:

Apelanta-pârâtă a solicitat sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în sensul pus în discuție de Curte, apreciind că pronunțarea unei hotărâri prealabile asupra problemei de drept este utilă soluționării cauzei. În opina sa, sumele acordate cu titlu de despăgubiri prin hotărâri judecătorești sunt asimilate salariilor, ceea ce atrage incidența dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003.

Intimatul-reclamant, apreciază că sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție nu este utilă pentru soluționarea cauzei, față de prevederile art. 296¹⁵ lit. o) din Codul fiscal, aplicabile în cazul tichetelor de masă. Sumele ce i-au fost plătite în temeiul hotărârii judecătorești sunt impozabile, dar nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii.

IV. Punctul de vedere motivat al completului de judecată:

Așa cum rezultă din cele anterior arătate, pentru soluționarea cauzei se impune interpretarea dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), art. 296¹⁵ lit. o) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Este adevărat că salariul reprezintă contraprestația muncii depuse de salariat în baza contractului individual de muncă (art. 159 din Codul muncii) și că acesta se plătește în bani, fiind posibilă și plata în natură a unei părți din salariu, în condițiile prevăzute de art. 165 din Codul muncii, dacă se prevede astfel expres în contractul colectiv de muncă aplicabil sau în contractul individual de muncă [art. 166 alin. (39) din Codul muncii].

Salariul cuprinde salariul de bază, indemnizațiile, sporurile, precum și alte adaosuri (art. 160 din Codul muncii).

Tichetele de masă fac parte din categoria „alte venituri” și se acordă în condițiile prevăzute de lege și de contractul colectiv de muncă. Acestea reprezintă bilete de valoare eliberate pe suport de hârtie sau în format electronic, având exclusiv destinația de alocație individuală de hrană, ce se acordă în condițiile art. 1 alin. (1) și (2) din Legea nr. 142/1998.

În practica instanțelor, s-a apreciat că, în situația în care angajatorul nu își respectă obligația stabilită în contractul colectiv de muncă, nu se poate conchide că salariatul pierde atât dreptul la tichete de masă, cât și dreptul la compensații pentru neexecutarea obligației contractuale de către angajator. Chiar dacă angajatorul nu acordă tichetele de masă în materialitatea lor, acesta rămâne obligat a acoperi prejudiciul creat salariaților prin neexecutarea obligației contractuale asumate, având în vedere că salariații au utilizat bani în locul tichetelor de masă care nu le-au fost acordate pentru achiziționarea de alimente, ceea ce face ca acordarea contravalorii tichetelor de masă să nu fie contrară scopului Legi nr. 142/1998, acela de a asigura prin intermediul tichetelor de masă o alocație individuală de hrană.

Prin Decizia nr. xxx din xxx referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 1 din Legea nr. 142/1998 privind acordarea tichetelor de masă, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 8 decembrie 2008, Curtea Constituțională a observat că posibilitatea de acordare a tichetelor de masă salariaților constituie o modalitate alternativă de completare a remunerației lunare, prevăzută de lege și negociată de părți odată cu semnarea contractului individual de muncă.

Prin sentința civilă nr. xxx din xxx a Tribunalului București – Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale, pronunțată în dosarul nr. xxx, definitivă prin respingerea apelului

angajatorului, prin decizia nr. xxx din xxx a Curții de Apel București – Secția a VII-a pentru cauze privind conflicte de muncă și asigurări sociale a Curții de Apel București, a fost admisă în parte acțiunea formulată de reclamantul Sindicatul Dispecerilor Energetici din Sistemul Energetic Național afiliat la Federația Națională a Sindicatelor din Electricitate „Univrs”, în numele și pentru membrii de sindicat, între care și intimatul-reclamant din prezenta cauză, în contradictoriu cu pârâta xxx., care a fost obligată să plătească membrilor de sindicat o *despăgubire egală cu contravaloarea tichetelor de masă aferente perioadei august-decembrie 2013*, proporțional cu intervalul lucrat de fiecare salariat pentru care s-a formulat acțiunea, actualizate că indicele de inflație la data plății.

Cum, prin hotărâre judecătorească definitivă, nu s-au acordat tichete de masă, ci despăgubiri constând în contravaloarea lor, se pune problema de a stabili dacă, în situația în care despăgubirile decurg din neacordarea tichetelor de masă, acestea păstrează natura și tratamentul special stabilit pentru tichetele de masă ori se supun regimului fiscal general al sumelor plătite de angajator salariatului și trebuie considerate drepturi/avantaje de natură salarială care, fiind asimilate salariului, fac parte din baza de calcul a contribuțiilor sociale individuale obligatorii.

Potrivit art. 55 alin. (1) și (2) lit. j¹) și lit. k) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare: „(1) Sunt considerate venituri din salarii toate veniturile în bani și/sau în natură obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor ori de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă.

(2) Regulile de impunere proprii veniturilor din salarii se aplică și următoarelor tipuri de venituri, considerate asimilate salariilor:

j¹) sume reprezentând salarii, diferențe de salarii, dobânzi acordate în legătură cu acestea, precum și actualizarea lor cu indicele de inflație, stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile;

k) orice alte sume sau avantaje de natură salarială ori asimilate salariilor în vederea impunerii.”

Dispozițiile art. 296⁴ alin. (1) lit. k) din același Cod sunt în sensul că: „(1) Baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii, în cazul persoanelor prevăzute la art. 296³ lit. a) și b), reprezintă câștigul brut realizat din activități dependente, în țară și în străinătate, cu respectarea prevederilor instrumentelor juridice internaționale la care România este parte, care include: k) sumele reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, precum și actualizarea acestora cu indicele de inflație.”

Conform art. 296¹⁵ lit. o) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, „Nu se cuprind în baza lunară a contribuțiilor sociale obligatorii, prevăzută la art. 296⁴, următoarele: o) tichetele de masă, tichetele de vacanță, tichetele cadou și tichetele de creșă, acordate potrivit legii.”

În fine, potrivit prevederilor art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Lege nr. 571/2003, „(5¹) În cazul în care au fost acordate sume reprezentând salarii sau diferențe de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, actualizate cu indicele de inflație la data plății acestora, contribuțiile sociale datorate potrivit legii se calculează și se rețin la data efectuării plății și se virează până la data de 25 a lunii următoare celei în care au fost plătite aceste sume”.

Din interpretarea dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, se desprinde concluzia că sumele plătite salariatului de angajator cu titlu de despăgubiri, reprezentând contravaloarea tichetelor de masă neacordate, sunt asimilate salariilor sub aspect fiscal, așa încât pentru ele se datorează atât impozitul, cât și contribuțiile sociale individuale obligatorii.

Cu toate acestea, în cauză există controversă în ceea ce privește interpretarea și stabilirea domeniului de aplicare a textului de excepție înscris la art. 296¹⁵ lit. o) din Codul fiscal – Lege nr. 571/2003.

Pe de o parte, intimatul-reclamant consideră că despăgubirile păstrează regimul juridic al tichetelor de masă, a căror contravaloare o reprezintă, și, cu toate că nu contestă caracterul imposabil al sumelor reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, consideră totuși că respectivele sume sunt exceptate de la plata contribuțiilor sociale obligatorii, punct de vedere înșușit și de prima instanță.

Pe de altă parte, într-o interpretare divergentă, propusă în dosarul de față de partea apelantă, se susține în esență că, pentru a beneficia de regimul derogator prevăzut de art. 296¹⁵ lit. o) din Codul fiscal – Lege nr. 571/2003, tichetele de masă trebuie să fie „acordate potrivit legii”, adică în natură, ca bonuri de valoare. Odată ce acestea au fost acordate prin echivalent, cum nu mai au destinația specială de alocăție individuală de hrană, ci au rol de dezdăunare pentru prejudiciul suferit de salariat, ies din sfera de aplicare a prevederilor de excepție menționate și se supun regimului general al sumelor plătite de angajator salariatului, fiind considerate de legiutor, prin asimilare, a avea natură salarială, ceea ce atrage includerea lor în baza lunară de calcul al contribuțiilor sociale individuale obligatorii.

În aceste condiții, date fiind argumentele care susțin fiecare dintre cele două modalități de interpretare în concurs, în contextul unor dispoziții legale insuficient de clar formulate și având în vedere frecvența situațiilor în care, în practică, se acordă echivalentul tichetelor de masă, cu titlu de despăgubire, devine imperios necesară o interpretare uniformă a normelor juridice menționate, pentru a se evita apariția practicii neunitare prin pronunțarea unor soluții opuse în procese întemeiate pe aceleași premise esențiale.

Față de cele ce preced, Curtea, în temeiul art. 519 și art. 520 din Codul de procedură civilă, va sesiza Instanța Supremă, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „interpretarea dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), art. 296¹⁵ lit. o) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă despăgubirile acordate prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, au în privința contribuțiilor sociale individuale obligatorii regimul fiscal al drepturilor din salarii sau asimilate salariilor în vederea impunerii ori păstrează regimul tichetelor de masă neacordate în natură de angajator.”

Pentru aceste motive,

DISPUNE:

În temeiul art. 519 și art. 520 din Codul de procedură civilă, sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept: „ Interpretarea dispozițiilor art. 55 alin. (2) lit. j¹), art. 296⁴ alin. (1) lit. k), art. 296¹⁵ lit. o) și art. 296¹⁸ alin. (5¹) din Codul fiscal – Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se stabili dacă despăgubirile acordate prin hotărâri judecătorești definitive, reprezentând contravaloarea tichetelor de masă, au regimul fiscal al drepturilor din salarii sau asimilate salariilor în vederea impunerii ori păstrează regimul tichetelor de masă neacordate în natură de angajator, în privința contribuțiilor sociale individuale obligatorii.”

În temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, suspendă judecata cauzei privind apelul formulat de apelanta-pârâtă xxx, cu sediul social în xxx, împotriva sentinței civile nr.xxx din data de xxx pronunțată de Tribunalul București Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Asigurări Sociale în dosarul nr.xxx, în contradictoriu cu intimatul-reclamant xxx, cu domiciliul în xxx, având xxx, până la pronunțarea de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a hotărârii prealabile.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi xxx.

PREȘEDINTE

xxx

JUDECĂTOR

xxx

GREFIER,

Conform cu originalul
GREFIER

Redactat: xxx
Tehnored. xxx./5 ex.